

dog det at sige, at en Forstander for en Højskole meget vanskeligt kan stille en anden i sit Sted, fordi denne Stilling jo er af en saa personlig Art. Jeg vil derfor meget henstille til Finansudvalget, at det ved en Anmærkning maa blive bestemt, at Ministeren bemyndiges til i visse Tilfælde at afvige fra Reglerne i Højskoleloven af 29. April 1913.

Jeg skal dernæst meget kraftigt støtte den Henstilling, som den ærede Ordfører i Gaar rettede til den højtærede Minister angaaende Undervisning for den konfirmerede Ungdom. Den ærede Ordfører henstillede, at private, der tog denne Efterskoleundervisning op, maatte kunne faa Statsstøtte lige saa vel som kommunale Efterskoler. Ifølge Bevillingen kan jo kun kommunale Efterskoler faa Statsstøtte. Mange ærede Medlemmer i denne Sal har talt for denne Udvidelse sidste Aar ved tredje Behandling og ligeledes i Aar ved første Behandling af Finansloven. Jeg har ogsaa gjort det og ud fra den Betragtning, at naar baade private og kommunale Skoler faar Adgang til Statsstøtte paa dette Omraade, saa vil Undervisningen blive meget, meget mere omfattende og betydningsfuld, end naar det kun er kommunale Skoler, der faar Del deri. Det er nu en Gang saaledes, at to Heste trækker bedre end een og trækker mere end een. Den ærede Ordfører omtalte i Gaar en bestemt Skole paa Taasinge af privat Art, som han mente kunde være lige saa berettiget til Statsstøtte som de kommunale Efterskoler, og det giver jeg ham fuldkommen Ret i. Men det var kun et enkelt Eksempel, der er mange Skoler udover Landet, om hvilke det samme gælder, at de med stort Held har taget denne Undervisning op, og det forekommer mig at være i høj Grad uberettiget, at de ikke kan faa Del i Statsstøtte ligesom de kommunale Efterskoler. Jeg kan tage fejl, men jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som nu staar lige foran mig, er af den Mening, at kun de kommunale Skoler skal have Del i denne Understøttelse. Vi anerkender alle, at det ærede Medlem har stor Interesse for denne Skoleundervisning, men jeg vil meget ønske, at det ærede Medlem maatte kunne indse, at der vilde komme meget, meget mere Gang og Fart i den, hvis man lod private og kommunale Skoler have lige Ret til at faa Støtte fra Staten til deres Arbejde. Jeg vil derfor meget gerne støtte den Henstilling,

der i Gaar fra den ærede Ordfører blev rettet til den højtærede Minister.

Martin Olsen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af, at der har været et Samraad med den højtærede Kultusminister angaaende Anskaffelsen af Papir til Brug for Statsinstitutioner. Da der ikke af Betænkningen fremgaar noget som helst om, hvad der er forhandlet om i det Samraad, vil jeg gerne her rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvad der vil ske i saa Henseende.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Den ærede Ordfører nævned et Ændringsforslag, som omtales under Nr. 126 i Betænkningen og vedrører en af mig foreslaaet lille Bevilling til en Datter af en tidligere Universitetspedel, Frk. Müller. Jeg skal sige om dette mit Forslag, at jeg selv nærede nogen Betænelighed ved det, og at en af de medvirkende Grunde til at stille det var den, at jeg vidste, at den vedkommende Dame sad ret smaat i det. Da det ærede Udvalg imidlertid mener, at Betænelighederne ved at komme saa langt ud med Understøttelser er for store, skal jeg ikke have noget imod, at denne Bevilling falder bort.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) rettede en Forespørgsel til mig angaaende et Samraad, Betænkningens Nr. 172, om Tilskud til Restaurering af St. Knuds Kloster i Odense. Dette Spørgsmaal kom først ind til Ministeriet med en ret stor Begæring, det drejede sig i hvert Fald om flere Hundrede Tusinde Kroner. Senere er det blevet ændret noget, navnlig ved de forskellige Myndigheders Overvejelser af Sagen, og som Forslaget nu er kommet til at foreligge, ser det mere antageligt ud. Jeg har i Samraadet svaret, som det ærede Medlem fremstillede det i sin Tale i Gaar, at saafremt det fra de vedkommende Myndigheder, fra Nationalmuseet og fra det overordentlige Syn virkelig bliver anbefalet som et Foretagende, Staten ikke godt kan lade ligge, skal jeg være villig til at tage et saadant Tilskud fra Statskassen op paa Finansloven, saa snart vore hjemlige finansielle Forhold er af den Art, at man kan skride til en saadan Bevilling. Naar det ærede Medlem udtalte, at han ikke kunde indse, at Forholdene til næste Aar skulde kunne blive saa ovenud alvorlige, at man ikke kunde tage en saadan Bevilling op,